

هنگامه‌های پرسیدن^۱

در رواندرمانی و مشاوره

محمد مهدی خدیبوی زند

درآمد:

رواندرمانی و مشاوره را به عنوان ((دانش)) به پرسش می‌گذاریم؛ در قالب دیدگاهی که در دانش‌های بالینی مشاوره، روانشناسی بالینی، رواندرمانی، ... داریم نشان می‌دهیم که پرسیدن از روش‌های بنیادی این دانش‌ها است. با ارائه چند مورد راه کارهایی را که پیدا کردیم با آنچه که سفراط و فروید داشته‌اند برابر می‌نهیم و روش می‌سازیم که چگونه می‌توان برتر و بیشتر از این دو اندیشمند تلاش کرد؟! و به پرسش‌هایی چند پاسخ می‌دهیم:

در هنگامه‌های رواندرمانی و مشاوره چه چیزی را؟ چرا؟ و برای چه؟ پرسیم؟ چگونه می‌توان تلاش‌های پژوهشی، تشخیصی، درمانی و مشورتی را در پرسش‌ها همزنان و همسان ساخت؟ با چه نشانه‌هایی پرسش‌های رواندرمانی و مشاوره را از یکدیگر متمایز کنیم؟ چگونه می‌توان مشاوری درمانگر و یا درمانگری مشاور شد؟

كلمات کلید: دانش و فن رواندرمانی و مشاوره، پرسش مشاوره‌ای، پرسش درمانی، مشاور درمانگر و درمانگر مشاور

ASKING INSTANCES
M.M. Khadivl zand

ABSTRACT:

^۱ این گزارش در دومین همایش روشها و فنون مشاوره از دیدگاه اسلام، در ۱۱ و ۱۲ آبان ۱۳۷۹ در دانشگاه آزاد میبد یزد ارائه شده است. همایش با همکاری دفتر فرهنگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، دفتر همکاری حوزه و دانشگاه و معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد یزد، هر دو سال یکبار برگزار می‌شود.

Let's consider psychotherapy and consultation as a science. One of the basic methods in clinical consultation, clinical psychology and psychotherapy (consider as science) is "Asking".

There are some methods and trends at hand if we compare with those of Freud and Socrates, we can explain how we can act better and more effectively than what they did.

With a scientific Islamic impression , following questions were answered:

How can we gain investigating, diagnostic, treatmental and consulting goals by synchronic and equal questions?

What are those signs by which psychotherapeutic and consultation questions can be isolated?

How one can be a therapeutic consultant or a consulting therapist?

Key words: *psychotherapy, therapeutic consultant, consulting therapist, Asking, consultation.*

دیدگاه

فضاهای بالینی از رویارویی یک انسان با انسان دیگر و یا یک انسان با یک چیز پیدا می‌شود. بزرگترین واحد آن را مجتمع روان‌فضای بالینی^۱ و کوچکترین را هنگامه^۲ بالینی می‌گوییم. در مجتمع‌های بالینی حالت‌ها، احساس‌ها و رفتارهای انسانی در چهار وضعیت مشاهده شدنی است:

وضعیت نخست بروون‌فکنی: حالت‌ها و رفتارهایی است که به دیگران و یا به چیزها نسبت می‌دهیم.

وضعیت دوم بروون‌نمایی: حالت‌ها و رفتارهایی است که در رابطه با دیگران و یا چیزها نشان می‌دهیم.

وضعیت سوم درون‌فکنی: حالت‌ها، رفتارها و احساس‌هایی است که به خود نسبت می‌دهیم.

وضعیت چهارم درون‌نمایی: حالت‌ها، رفتارها و احساس‌هایی است که در خود نشان می‌دهیم.

گزارشناه:

حالت‌ها، احساس‌ها و رفتارها را در هنگامه‌های بالینی در گزارشناه نشان می‌دهیم.

¹ Context psycho-space dynamique

² Instance

نمای (۱): هر گزارش‌نامه از سه بخش ساخته شده است.

گزارش‌نامه				
شماره: نام و نام خلوادگی:	سن:	تحصیلات:	طینه‌ها و آسیب‌ها	تاریخ: هنگامه‌ها:
حالات و رفتارهایی که در خود نسبت به افراد و به محیط نسبت می‌دهد	حالات و رفتارهایی که در رابطه با افراد و محیط نسبت می‌دهد	حالات و رفتارهایی که در خود نسبت به افراد و به محیط نسبت می‌دهد	حالات و رفتارهایی که در خود نسبت به افراد و به محیط نسبت می‌دهد	آسیب‌ها دیده‌ها
درون‌نمایی	درون‌فکنی	برون‌نمایی	برون‌فکنی	طینه‌ها دیده‌ها
آسیب‌ها (داده‌ها)				
مجتمع: افراد زن / مرد میانگین سن: میانگین تحصیلات: مشاغل: تلفن: خاستگاه و آسیب‌زاها				
حالات و رفتارهایی که افراد مجتمع به رابطه با یکدیگر و با محیط نشان می‌دهند	حالات و رفتارهایی که افراد مجتمع به او سبب می‌دهند	حالات و رفتارهایی که افراد مجتمع به افراد می‌بخشند	حالات و رفتارهایی که افراد مجتمع به افراد می‌بخشند	آسیب‌زاها
وضعیت چهارم	وضعیت سوم	وضعیت دوم	وضعیت نخست	واعده‌ها (مفاهیم و آسیب‌ها)

بخش نخست طینه‌ها و آسیب‌ها است که وضعیت‌های چهار کار حالت‌ها و رفتارهای مراجع در آن نوشته می‌شود.

بخش دوم خاستگاه و آسیب‌زاها است: حالت‌ها و رفتارهای افراد مجتمع‌هایی که مراجع در آن زندگانی می‌کرده است.

بخش سوم جایگاه واژه‌ها، مفاهیم و آسیب‌هایی است که بر جسته در مراجع بروز می‌کند. واژه‌هایی را که در عنوان این همایش آمده است نشانه‌یابی می‌کنیم:

دانش بالینی

هر دانش بالینی مجتمع تلاش‌های خودخواسته و پویایی است که موردها را در فضاهای بالینی مشاهده می‌کند، به پرسش می‌گذارد، پاسخ‌بابی می‌کند و با فرانگری جستجو نظرگاهی، معنایی و جهتی برای آنها است.

فتون بالینی

هر فن مجتمع راهکارهایی است که پرسش‌هایی را طرح می‌نماید، پاسخ‌ها را دسته‌بندی می‌کند، بکار می‌گیرد و کارآئی آنها را نشان می‌دهد، وضعیتی از پویایی دانش بالینی روشن و متمایز می‌نماید، نظرگاهی، جهتی و معنایی از آن را به نمایش می‌گذارد، گستردنگی و ژرفای می‌بخشد.

روش

مجتمع تلاش‌های رواندرمانگر و مشاور است در درگیری‌هایشان برای معنی‌سازی، جهت‌دهی و یافتن نظرگاهی برای هستی درمانجو یا مشورت کننده، خودخواسته، آزادانه و آگاهانه، به مشاهده می‌پردازند، به پرسش می‌گذارند و پاسخ‌بابی می‌کنند.

موردها

دو مورد را نمونه می‌آوریم: یکی برای پرسش‌های مشاوره‌ای است و دیگری برای پرسش‌های رواندرمانی. ویژگی‌های هریک را به تنهایی و در مقایسه با یکدیگر نشان می‌دهیم:

مورد ۱: پرسش‌های مشورتی

مراجع دانشجوی ۲۵ ساله‌ای است که از کار تحصیل و دانشگاه بازمانده و چند ترم مشروط شده است:

مشاور: برای چه مراجعته کرده‌اید؟!

مراجع: می‌خواهم درباره وضع تحصیل و کار مشورت کنم؟

مشاور: گوش می‌کنم.

مراجع: در دانشگاه آزاد، مهندسی شیمی می‌خوانم و پیش پدرم کار می‌کنم. پنج ترم است که فقط ۳۰ واحد گذرانده‌ام و کارم فزد پدرم خرید و فروش لوازم خانگی است.

مشاور: خودتان در این باره چه فکر کرده‌اید و چه می‌خواهید بکنید؟

مراجع: می خواهم کار پدرم را پیشه کنم، آن را گسترش دهم، به کشورهای همسایه برای تجارت بروم.
مشاور: و دیگر؟

مراجع: نمی خواهم درس بخوانم، دوست ندارم، می خواهم کار کنم؟
مشاور: گفتید کار پدر را گسترش دهم، با چه چیز؟

مراجع: زبان یاد می گیرم، ترکی می دانم و برای انگلیسی می روم کلاس‌های آزاد و شبانه.
مشاور: و بعد؟

مراجع: در نظر دارم برنامه‌ریزی کنم.
مشاور: چرا؟

مورد ۲: پرسیدن درمانی

م - منظورتان از آمدن چه بوده است؟

د - افسردگی پیدا کرده‌ام.

م - منظورتان از افسردگی چیست؟

د - خوب نمی خوابم، بدنم لرز می گیرد، دلهره و اضطراب دارم.

م - منظورتان از اضطراب چیست؟

د - فکر می کنم خدای نکرده اتفاقی خواهد افتاد.

م - با چه احساس و حالتی نشان می دهید؟

د - به خودم فشار می آورم، رگ‌های بدنم منقبض می شود، نه غذا می خورم و نه می خوابم.

م - در رابطه با دیگران چه احساس و حالتی دارید؟

د - بروی خودم نمی آورم، سعی می کنم متوجه نشوند، بخودم فشار می آورم، بروز

نمی دهم.

م - منظورتان چیست؟

د - فکر می کنم ممکن است اتفاقی بیفتد، حرفی بزنند، سرزنش و داد و فریاد کنند.

افزایش حساسیت

د - آنچه گفتید شما را به یاد خاطراتی انداخت؟

م - بله داد و فریادهای پدرم، دعوا و جدایی شوهرم و همسرم، اتفاق‌های زیاد.

د - چیزهایی بود که می‌خواستید بگویید نگفتید؟

م - مادرم، مثل من اضطراب داشت، از خانه در نمی‌آمد، می‌گفت نمی‌فهمم، دلم درد می‌کند، گریه می‌کرد، بخودش فشار می‌آورد، مثل خود من!

د - کدام یک از مواردی که گفته بیشتر شما را تحت تاثیر قرار داد؟

م - جدایی و سرزنش‌های شوهرم و مدتی که در حالت دعوا و طلاق بودیم. نگرانم، که مبادا اتفاقی بیفتند، در زندگی فرزندانم، هر کدام به نحوی ناراحتند، با همسرانشان درگیری دارند، فکر می‌کنم مثل من اضطراب دارند یکی از آنها می‌خواهد جدا شود.

د - اکنون چه تغییر حالتی دارد؟

م - از این که حرف‌های دلم را گفتم آرامترم، آقای دکتر می‌خواهم بیایم ساعتها گریه کنم ...

نخستین یافته‌ها و برداشت‌ها:

اگر دو مورد یاد شده را برابر هم نهیم ویژگی‌هایی را می‌یابیم:

- ۱- شماره پرسش‌ها در هنگامه مشاوره کمتر از رواندرمانی است.
- ۲- در رواندرمانی آگاهی از خانواده و وضعیت نزدیکان ضروری است، ولی در مشاوره بیشتر به مورد مشورت می‌پردازیم.
- ۳- پرسش‌های مشاوره بیشتر در مسائل، موردها و روابط خارجی مشورت کننده است در رواندرمانی پرسش‌ها متوجه حالات و رفتارهای درمانجو است.
- ۴- پرسش‌های رواندرمانی غالباً غیرمستقیم است: راهنمایی نمی‌کند اما پرسش‌های مشاوره بیشتر رهنمودی مستقیم است.
- ۵- در رواندرمانی پرسش‌هایی هست که حساسیت درمان را افزایش می‌دهد: حالات‌ها و رفتارهایی را که به خاطر آنها آمده است بر جسته تر می‌سازد و به آرامش بیشتر مراجع یاری می‌کند: ۱- آنچه گفته شما را به یاد خاطراتی انداخت؟ ۲- چیزهایی بود که می‌خواستید بگویید و نگفتید؟ ۳- آنچه گفته کدام یک بیشتر در شما بر جسته تر است؟ ۴- اکنون چه تغییر احساس با حالتی دارید؟
- ۶- پرسش‌های رواندرمانی کنش تشخیصی، درمانی و پژوهشی دارد: احساس آرامش و کاهش هیجان را موجب می‌شود: تعادل و سبک باری درمانجو موجب می‌شود.

۷- پرسش‌ها مشاوره‌ای مشورت کننده را برای رسیدن به خواسته‌ها و ابتکار عمل در رابطه با دیگران و چیزها برمی‌انگیرد.

برداشت‌ها:

پرسش مشاوره‌ای: تلاش در جهت آگاهی و پاسخ‌یابی مشورت کننده از روابط خود با دیگران و چیزها در حال و آینده است.

پرسش درمانی: تلاش در جهت آگاهی و پاسخ‌یابی درمانجو زمینه‌های آگاهی را در خود و برای خود وضعیت گذشته، حال و آینده است.

آگاهی رواندرمانی: شهودی است؛ درمانجو زمینه‌های آگاهی را در خود و برای خود می‌یابد و ردیابی می‌کند.

آگاهی مشاوره‌ای: شناختی است، مشورت کننده آگاهی را در رابطه با دیگران و یا دیگر چیزها می‌یابد و برای هماهنگی خود با جهان بکار می‌بندد.

پرسش‌های درمانی: در جهت تداعی‌های آزاد است.

پرسش‌های مشاوره‌ای: مقید به خواسته‌ها، روابط ... است.

نخستین پرسش‌ها:

نخستین پرسش هر چه کلی و مبهم باشد به مراجع امکان می‌دهد تا با آزادی و خواست بیشتر پاسخ دهد، معنی و جهت آمدن خود را روشن سازد؛ برای مشورت آمده است با برای درمان، مشورت کننده است یا درمانجو...؟!

در موردهای ۱ و ۲ پرسیده‌ایم: «منظورتان از آمدن چه بوده است؟ برای چه آمده‌اید؟») پرسش‌های کلی و مبهم امکان - قداعی آزاد را فراهم می‌کند. این همان اصل فرویدی است او می‌پرسید: به چه فکر می‌کنید؟ با این همه واژه فکر پرسش‌های فروید را مقید کرده است و از کلیت و ابهام آن می‌کاهد به همین جهت روانکاوان توضیح می‌دهند: (هر چه را احساس می‌کنید، و هر خاطره و حادثه در رویا و یا بیداری، از اینجا و هر جای دیگر بخاطر می‌آورید آزادانه تداعی کنید)).

پرسش‌هایی از نوع: چه مشکلی دارید؟ بیماری شما چیست؟ از چه چیز ناراحت هستید؟ ... آزادی، خواست و آگاهی مراجع را مقید می‌کند، ارزش دانشی کمتری دارد. فروید با اینکه برای مراجع آزادی ناب و بدون قيد و شرط را در ((تداعی)) می‌خواست ولی در

سخن: به چه فکر می‌کنید؟ فضای تداعی‌ها را مقید به واژه فکر می‌کرد. برای جبران این قید، با سکوت طولانی، گوش دادن دقیق و بزیان نیاوردن الفاظ اضافی به آزادی تداعی کمک می‌کرد. یادآوری: در هنگامه‌های رویارویی پس از نخستین پرسش هر نوع حرکت، نگاه، احساس هیجان، تکان سر که تایید یا رد را برساند به آزادی سخن مراجع آسیب می‌رساند.

دومین پرسش‌ها!

در مشاوره دومین پرسش، متوجه زمینه‌های محسوس، ادراکی، حسی، رفتاری، اوتیاطی است و مقید به اشخاص، چیزها، خواسته‌ها، روابط... و کارهایی می‌شود که مشورت کننده مطرح کرده است: خودتان در این باره چه فکر می‌کنید؟ چه می‌خواهید بکنید؟ تحصیلاتتان چه می‌شود؟ آیا برای توسعه کارتان به زبان بیگانه نیاز دارید؟ بدین ترتیب مراجع به بروون‌فکنی و بروون‌نمایی واداشته می‌شود.

در رواندرمانی دومین پرسش‌ها بیشتر متوجه هیجان‌ها، تخیلات، اوهام، تمايلات و مقید به حالتها، احساسها و رفتارهای مراجع در خود و با خود است، درون‌فکنی و درون‌نمایی‌ها را نشان می‌دهد: منظورتان از افسردگی، اضطراب چیست در شما با چه احساس‌ها و حالت‌هایی همراه است؟ با چه احساس و حالتی نشان می‌دهید؟ در رابطه با دیگران چگونه نشان می‌دهید؟

پرسش، منظورتان چیست؟ تکیه کلام افلاتون - سقراط بود. او از واژه‌های کلی و مبهم پرسش می‌کرد و در پی نشانه‌یابی آنها در ادراک‌ها، رفتارها و روابط فردی و جمعی بود: عدالت، تقوی، دمکراسی، روان، ... را به پرسش می‌گذاشت: اگر درباره عدالت پاسخ می‌دادند، میانه روی دویاره می‌پرسید منظور از میانه روی چیست؟، بدین ترتیب سقراط از واژه‌های کلی و مبهم پرسش می‌کرد تا به موارد جزئی و روشی می‌رسید.

نظریه هنگامه‌ها، شیوه سقراطی را در پرسش‌ها و پاسخ‌ها گسترش داده است: از هر واژه در وضعیت‌های چهارگانه پرسیده می‌شود و تغییر آنها را از کودکی تا بزرگسالی جستجو می‌کند.

از سومین پرسش ...

در مشاوره پرسش‌ها از واقعیت‌ها در وضعیت بروون‌فکنی و بروون‌نمایی است؛ در رواندرمانی چهار وضعیت بروون‌فکنی، بروون‌نمایی، درون‌فکنی و درون‌نمایی از واقعیت‌ها، رویاهای، رمزهای، داستان‌ها، روایپردازی‌ها، آزمون‌ها نقاشی‌ها، بازی‌ها ... پرسیده می‌شود.

وضعیت‌های پرسش

هرگاه مراجع نسبت به افراد و یا چیزها هیجان نشان دهد: دوست داشتن، نفرت داشتن، خشنمناک شدن، ترسیدن، شاد شدن، غمگین بودن، ... حالت‌ها و رفتارهای خود در رابطه با آنها، در چهار وضعیت، بهتر نشان می‌دهد:

وضعیت نخست: پرسش‌های بروون‌فکنی

بروون‌فکنی: حالت‌ها و رفتارهایی است که مراجع به دیگران یا به چیرها نسبت می‌دهد.

نمونه: زن جوانی درباره دختر ۵ ساله خود می‌گوید:

م - دخترم ۵ سال دارد، عصبی شده، وقتی می‌خواهد، یک چیز، بگوید حوصله ندارد.

د - دیگر چه احساس و حالتی دارد؟

م - کم حوصله و تبل است.

د - کم حوصله، منظورتان چیست؟

م - تبل است، حسادت دارد؟

د - منظورش از حسادت داشتن چیست؟

یافته‌ها: مادر این کودک خود، عصبی، کم حوصله، تبل و حسود است. و آنها را به کودک نسبت می‌دهد (بروون‌فکنی می‌کند).

پرسش‌های بروون‌فکنی‌زا: برای واداشتن مراجع به بروون‌فکنی، وقتی او از فردی یا چیزی باد می‌کند که نسبت به آنها احساسی هیجانی و حالتی پرتنش دارد: دوستشان دارد، نفرت دارد، می‌ترسد، خشنمناک است، ... از او می‌پرسیم: آن فرد چه حالت‌ها و رفتارهایی دارد؟ منظورش از آن رفتار یا حالت چیست؟ ... می‌گذاریم تا درباره عقاید، ارزش‌ها و رفتارش، ... سخن بگوید؟

وقتی یک حالت، رفتار با ارزشی را از آنها گفت دوباره می‌پرسیم منظورش از آن حالت، رفتار یا ارزش چیست؟ به همین ترتیب از پرسش‌های کلی و مبهم به پرسش‌های جزئی و روشن می‌رسیم؟

در مرحله دوم پرسش را محدود به زمان می‌کنیم: این حالت‌ها را در گذشته چگونه داشته است؟ و فکر می‌کنید در آینده چگونه خواهد داشت؟

پرسش‌های بروون‌فکنی‌زا در رواندرمانی و مشاوره بکار می‌رود.

وضعیت دوم: پرسش‌های بروزنمایی

بروزنمایی: حالت‌ها و رفتارهایی است که مراجع در رابطه با دیگران و یا چیزها نشان می‌دهد.

نمونه: جوان ۳۴ ساله درباره نامزد خود می‌گوید:

م - چندی پیش متوجه شدم دختری که بنا بود با هم ازدواج کنیم به خواستگار دیگری جواب داده است نسبت به او با خشونت رفتار کرد.

د - منظورتان از خشونت چیست؟

م - از او توقع زیاد داشتم، حرف زشت زدم، تهمت بد می‌زدم، گاهی عصبانی شدم، بر سرش داد زدم، دو هفته است که با من صحبت نمی‌کند، به او خبیلی کمک کرده بودم.

د - منظورتان از کمک کردن چیست؟

م - به دانشگاه رفتن او کمک کردم، به او درس دادم، سه بار پشت کنکور مانده بود کمک کردم تا قبول شد، بارها در برابر او گریه کردم، مدتی است که با او کوتاه آمدہ‌ام.

د - منظورتان از کوتاه آمدن چیست؟

م - همه چیز را گذاشته بودم برای او، در دوره نامزدی طوری رفتار می‌کردم که او همسر من است ولی او طوری رفتار می‌کرد که نسبت به او بدگمان شدم سعی کردم جلو او بیایسم.

د - گفتید جلو او بیایسم منظورتان چیست؟

م - سعی کردم نشان دهم که دیوانه او هستم، از او عذر خواهی می‌کردم، جلو او عجز و ذاری می‌کردم، هر چه می‌گفت می‌گفتم: ((چشم! وقتی کار خطایی می‌کند یا از آن حرف نمی‌زنم و یا درباره مسائل دیگر حرف می‌زنم، یک بار مرا کنک زده، ناخن کشید من مرتب گریه کردم هیچ مقاومتی نداشتم.

یافته‌ها: حرف زشت زدن، داد زدن، کمک کردن، گریه کردن، کوتاه آمدن، جلو ایستادن، بدگمان شدن، عذر خواهی کردن، چشم گفتن کنک خوردن، مقاومت نکردن، ... حالت‌ها و رفتارهایی است که مراجع در برابر دیگری نشان می‌دهد (دروزنمایی می‌کند).

پرسش‌های بروزنماز: پرسش‌هایی است که از روابط مراجع با اشخاص، موسات، چیزها می‌شود: شما با آنها چگونه رفتار می‌کنید؟ آنها چه حالت و رفتاری در رابطه با شما نشان می‌دهند؟ برای بدست آوردن آن چیز چه می‌کنید؟ برای رفتن به آنجا چه کار می‌کنید؟ از

خاطرات و حوادث شغلیتان سخن بگویید؟ از حوادثی که در دوران تحصیل در رابطه با معلمین، برنامها و یا شاگردان داشتید بگویید؟ در رابطه با همسر و فرزندانشان چگونه رفتار می‌کنید؟ ...

پرسش‌های بروزنمازا بیشتر در مشاوره بکار می‌رود.

وضعیت سوم: پرسش‌های درون‌فکنی

درونزکنی: حالات‌ها و احساس‌هایی است که به خود نسبت می‌دهد.

نمونه: خانمی ۲۰ ساله درباره خود می‌گوید:

م - احساس می‌کنم روحیه‌ام می‌خواهد عوض بشود، احساس اعتماد را از دست داده‌ام،
خجالتی هستم.

د - خجالتی هستید، منظورتان چیست؟

م - اعتماد به نفس ندارم، وقتی کاری مطابق می‌لیم نیست خجالت می‌کشم بگویم نه، دلشوره
دارم.

د - اعتماد به نفس ندارم منظورتان چیست؟

م - احساس می‌کنم بی‌هدفم، حوصله ندارم، دلم نمی‌رود کار دیگری انجام دهم، نسبت به
خودم می‌اعتماد.

یافته‌ها: روحیه‌ام عوض می‌شود، اعتماد را از دست داده‌ام، خجالتی هستم، دلشوره دارم،
بی‌هدفم، حوصله ندارم، ... حالات‌ها و احساس‌هایی است که مراجع به خود نسبت می‌دهد.
(درونزکنی می‌کند).

پرسش‌های درون‌فکن زا: پرسش‌هایی است که از حالات‌ها و رفتارهایی که مراجع در خود
احساس می‌کند و به خود نسبت می‌دهد: با قید خیلی، زیاد ... و با تکرار و تاکید بیان می‌کند:
هنگامی که می‌گوید خیلی می‌ترسم، اضطراب زیاد دارم، افسرده‌ام اعتماد به نفس ندارد، کم
حوصله‌ام، ... درباره هریک از آنها می‌پرسیم منظورتان از ترس، اضطراب، افسردگی چیست؟
اینها چه احساس و حالتی است؟ این حالت را از چه زمانی داشته‌اید؟ آیا یکباره پیدا شد و یا
به تدریج رشد کرد؟ پرسش‌های درون‌فکن زا بیشتر در رواندرمانی مطرح می‌شود.

وضعیت چهارم: پرسش‌های درون‌نمایی

دروزنمایی: حالات‌ها و رفتارهایی که مراجع در خود نشان می‌دهد.

نمونه: م - نمی‌توانم یکجا طاقت بیاورم، در حرف زدن با صدای بلند جیغ می‌زنم، حتی شب‌ها بلند بلند جیغ می‌زنم، وقتی از خواب بلند می‌شود خجالت می‌کشم، سرم پایین است.

د - گفتید، جیغ می‌زنم آن را با چه احساس و حالتی نشان می‌دهید؟

م - احساس می‌کنم در چشم دیگران سبک شده‌ام، خود را سرزنش می‌کنم، توی سر خودم می‌زنم.

د - گفتید، نمی‌توانم طاقت بیاورم، منظورتان چیست؟

م - ماجراجویی را دوست دارم، نمی‌توانم یکجا دوام بیاورم، دوست دارم جایجا شوم، همیشه یک جای دیگر را بهتر از جایی که نشتمام و یا هستم می‌دانم، بهانه‌گیری می‌کنم قصد فرار دارم.

یافته‌ها: جیغ می‌زنم، طاقت نمی‌آورم، سرم پایین است، توی سر خودم می‌زنم، خود را سرزنش می‌کنم بهانه‌گیری می‌کنم قصد فرار دارم (در هنگامه پرسش و پاسخ تکان می‌خورد چند بار بلند شد و نشست). اینها حالات‌ها و رفتارهایی است که مراجع در خود نشان می‌دهد (دروزنمایی می‌کند).

پرسش‌های درون‌نمایاز: پرسش از حالات‌ها، احساس‌ها و رفتارهایی است که مراجع در خود نشان می‌دهد. درون‌نمایی‌ها را بیشتر می‌توان مشاهده کرد: سریزیر است، به سرعت حرف می‌زند، سکوت می‌کند دست‌هایش می‌لرzed، خستگی نشان می‌دهد، برافروخته است، گریه می‌کند، ناخن می‌جود یا لب می‌خورد می‌توان پرسید این حالات‌ها و رفتارها را کجا و در چه موقعیت‌هایی چگونه نشان می‌دهید پرسش‌های درون‌نمایی‌زا را بیشتر در رواندرمانی بکار می‌بریم.

برداشت‌ها و یافته‌ها

نمایه‌ای ۲ و ۳ و ۴ برداشت‌ها و یافته‌های این گزارش را با تکیه به دیدگاه هنگامه‌ها نشان داده‌ایم.

نمای - ۲ پرسیدن در وضعیت‌های چهارگانه دیدگاه هنگامه‌ها

درون‌نمایز	درون‌تفکرناز	پرونونماز	برونونکنزا
زمینه‌ها چگونگی احساس‌ها، حالات‌ها، رفتارها و میجان‌هایی که در خود نشان منده‌اند.	زمینه‌ها میجان‌ها، احساس‌ها، حالات‌ها و رفتارهایی که در خود و با سود دارد و به خود نسبت منده.	زمینه‌ها در روابط با افراد و چیزهایی که میجان دارد یا بی تفاوت است، ارزشمند یا کم ارزش	زمینه‌ها حالات‌ها، احساس‌ها، میجان‌ها و رفتارهای کسانی که درست دارد، با دوستشان ندارد ارزشمند و یا کم ارزشند ...
میجان‌ها منتظر دست‌هایتان از لرزیدن و صورت‌تان از برافروختگی چشم‌هایتان از گریسین ، چیست؟ منتظر تان از سر به زیر انداختن، سکوت کردن تند و بلند حرف زدن چیست؟	میجان‌ها منتظر تان از اضطراب، ترس، افسردگی چیست؟ چگونه است؟ چه احساس است؟ چه حالتی است؟	می‌داند؟ میجان‌ها دوستشان دارید یا ندارید چگونه رفتار من کنید؟ چه احساس‌ها و عواطفی را نشان منده‌اند؟	میجان‌ها منظورش (منظورشان) از آن حالات، احساس و میجان چیست؟ با چه احساس و حالتی همراه است؟
ارزش‌ها منتظر تان از احترام گذاشتن یا ب احترامی کردن، تحریر نمودن یا بزرگ نمودن، ... اشخاص چیست؟	ارزش‌ها منتظر تان از صاقت، درستی چیست؟ با چه احساس و حالتی همراه است؟	ارزش‌ها منتظر تان از احترام گذاشتن یا ب احترامی کردن، تحریر نمودن یا بزرگ نمودن، ... اشخاص چیست؟	ارزش‌ها چه ارزش‌های اخلاقی، علمی، اجتماعی، عقیدتی دارند یا دارد؟ همراه با هریک از ارزش‌ها چه احساس و حالتی دارد؟
گستردگی و ذوقها سکوت کردن، لرزیدن، احساس ناآرام داشتن، گریستن را از چه زمانی دارید؟ چگونه پیدا شد و در چه شرایطی افزایش یا کاهش من باید؟			
پرسش‌های افزایش حساسیت در تمام وضعیت‌ها از، با، در آزادی: آنچه گفتید حوادث و خاطراتی را برایتان تداعی می‌کند؟ آزادانه بگویید? از، در، با خواست: چیزهایی بود که می‌خواستید بگویید و نگفتید؟ از، با و در آگاهی: کدام گفت، حالت و رفتار برایتان برجسته و آگاهانه است؟ همراه با آن، چه احساس و حالتی دارید؟ دگرگون شدن: اگر چه تغییر حالت و احساسی دارید؟			

نمای ۳

ویژگی‌های پرسیدن در دیدگاه هنگامه‌ها

در رواندرمانی آغاز پرسش? - چگونه؟ برای چه؟ منظور چیست؟ چه میخواهد... از چیست؟ - از تمام وضعیت‌های چهارگانه است. - از حالت‌ها و رفتارهای آسیب دیده. - بیشتر از هستی‌های درونی اوت. - از تکرین و رشد حالت‌ها و رفتارها است. - از کلی‌های نامحسوس به جزئی‌های محسوس است. - از چیزهای مبهم و تاریک به روشنی‌ها است. برای چیست؟ - برای جستجوی تمایلات و خواستهای سرکش و پنهان است. - برای کاهش هیجان‌ها است. - برای شناخت و حل تعارض‌ها در تمایلات و اوهام است. - الگا غیرمستقیم است. نكجه‌گاه - تداعی‌های آزاد. - خواستهای ناعین و پنهان. - درگیری‌های هیجانی در تمایلات و اوهام. دگرگونی‌ها - افزایش آگاهی، آزادی و خواست.	در مشاوره آغاز پرسش؟ - چرا؟ در چه؟ با چه؟ کیست؟ چیست؟... از چیست؟ - بیشتر از وضعیت برون‌نمایی است. - از روابط دشوار با دیگران و چیزها است. - بیشتر از هستی‌های بیرون از اوت. - از مقطعی و زمانی معین در روابط است. - از جزئی‌های محسوس به کلی‌های نامحسوس است. برای چیست؟ - برای برآوردن خواسته‌ها و تمایلات آشکار است. - برای افزایش شناخت است. - برای حل تعارض‌ها در روابط است. - راهنمایی مستقیم است. نكجه‌گاه‌ها - تداعی‌های مقید است. - خواستهای معین و آشکار. - شناخت بنیت‌های روابط است. دگرگونی‌ها افزایش شناخته‌ها و توانایی در برداشتن بنست.
--	--

پافته‌ها: ویژگی‌های پرسش‌ها در مشاوره و راهنمای شناخت می‌دهد که راه میان مشاوره و رواندرمانی کوتاه است، با اندک تغییر نگرش، می‌توان از یک تلاش به تلاش دیگر رسید، مشاوری درمانگر و یا درمانگری مشاور شد.

نمای ۴

پرسیدن در دیدگاه‌ها

دیدگاه هنگامهای خاستگاه:	دیدگاه فروید خاستگاه:	دیدگاه سقراط و افلاطون خاستگاه:
تلashی است از، با، در خود خواستگی از چیست؟	تلashی است از، با، در آزادی از چیست؟	تلashی است از، با، در آگاهی از چیست؟
- از بردن، چیستی و هستی آگاهی، آزادی و خواست برای چیست؟	- از چیستی تمایلات، تعارض‌ها و اوهام برای چیست؟	- از بردن ایده‌ها و اندیشه‌ها برای چیست؟
برای همسانی، همزمانی و یکسانی و هماهنگ‌سازی آگاهی، آزادی و خواست در تلاش‌های پژوهشی، تشخیص و درمانی پویایی گستردگی و ژرفادادن، با معنی و جهت‌دار کردن تلاش‌های آگاهانه، آزادانه و خود خواست.	در گسترش آزادی رهابی احساس‌ها، حالت‌ها و رفتارها از درگیری‌های هیجانی، تعارض‌دار و تمایلات و اوهام ساخته شده در مراحل زندگانی	برای رسیدن از جزئی‌های محسوس گوناگون و ناهمسان به اندیشه و اندیشه‌های کلی هم گون و همسان
پرسش با خواست: منظور چیست؟	پرسش با آزادی: منظور چیست؟	پرسش با آگاهی: منظور چیست؟
پرسش از خواست: چه چیز است؟	پرسش از آزادی: چه چیز است؟	پرسش از آگاهی: چه چیز است؟
پرسش در خواست: چگونه است؟	پرسش در آزادی: چگونه است؟	پرسش در آگاهی: چگونه است؟
پرسش در خواست: چگونه است؟		
۱- پرسش از بودن: منظور چیست؟ ۲- پرسش از چیستی: چه چیز است؟ ۳- پرسش از هستی: چگونه است؟		